

การจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019
ด้วยการมีส่วนร่วม ของบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ
อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Corona Virus 2019 Pandemic Preventive Management By Community
Participation of Ban Bon Community, Khlong Wan Subdistrict Municipality, Khlong
Wan Subdistrict, Mueang Prachuap Khiri Khan District, Prachuap Khiri Khan

ธเนษฐ นวเจริญภรณ์

Thanate Nawacharoenphon

ปลัดอำเภอ

ที่ทำการปกครองอำเภอกุยบุรี

E-mail: thanate888@gmail.com

Retrieved 24-12-2021; Revised 11-01-2022; Accepted 20-03-2022

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 และ (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนและการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 175 คน ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย (1) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาและรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกัน และ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนและการจัดการ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูง

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของประชาชน; การป้องกันการแพร่ระบาด; โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่

Abstract

This research aimed to (1) evaluated Corona Virus 2019 Pandemic preventive management by Community Partipation of BAN BON community (2) compare attitude of respondents toward Corona Virus 2019 Pandemic preventive management by Community Partipation verified by demographic factors. (3) explain correlation between affecting factors with Pandemic preventive management by Community Partipation.

This was quantitative research, sample were 175 residents of BAN BON community. Questionnaires were data collective tool, collected by researcher. Statistical analysis were percentages mean standard Deviation and t Test ANOVA. Pearson correlation.

Finding were as follows; 1) Corona Virus 2019 Pandemic preventive management by Community Partipation of BAN BON community was highight level (2)There were significant difference among respondents attitude toward Corona Virus 2019 Pandemic preventive management by Community Partipation verified by education level and monthly income.(3) There were significant positive correlation between affecting factors with Corona Virus 2019 Pandemic preventive management by Community Partipation of BAN BON community

Keywords: Public Participation; Epidemic Prevention; Novel Coronavirus Disease 2019

บทนำ

การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 (Covid-19) ได้เริ่มต้นเมื่อปลายปี พ.ศ. 2562 และลุกลามไปทั่วโลก สร้างความหวาดกลัวและส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สังคมและเศรษฐกิจของประชากร และเมื่อต้นเดือนมกราคม พ.ศ. 2563 มีการระบาดใหญ่ (pandemic) ซึ่งเป็นการติดเชื้อทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ตามประกาศขององค์การอนามัยโลก เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563 (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563ก) จากสถิติเมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2563 ประชากรทั่วโลกมีผู้ติดเชื้อ 1,982,939 คน และตาย 126,761 คน โดย 5 ลำดับแรกของประเทศที่มีผู้ติดเชื้อสูงสุด ประเทศสหรัฐอเมริกา (609,516 คน) เป็นอันดับหนึ่ง ตามด้วยสเปน (174,060 คน) อิตาลี (162,488 คน) เยอรมัน (132,362 คน) และฝรั่งเศส (131,362 คน) และเมื่อพิจารณา 5 ลำดับแรกของประเทศที่มีจำนวนผู้เสียชีวิตมากที่สุด ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (26,057 คน) อิตาลี (21,067 คน) สเปน (18,255 คน) ฝรั่งเศส (15,750 คน) และสหราชอาณาจักร (12,129 คน) ตามลำดับ (Dong, Du, & Gardner, 2020)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนและการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมตามความหมายของสถาบันพระปกเกล้า ได้ให้ความหมายไว้ว่า คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน การพัฒนาทั้งในการแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจและปฏิบัติตามแผน ร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ร่วมติดตามประเมินผลและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงประชาชน ชุมชนและเครือข่ายทุกรูปแบบในพื้นที่ และนอกจากความหมายดังกล่าวแล้ว ยังมีนักวิชาการไทยอีกหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ ได้แก่

มานิตา สุทธิหา (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในความหมายกว้างซึ่งมักจะคาบเกี่ยวกับการพัฒนานั้นก็คือ การให้โอกาสประชาชนเป็นฝ่ายตัดสินใจกำหนดปัญหา ความต้องการ ของตนเองอย่างแท้จริง เป็นการเสริมพลังอำนาจให้แก่ประชาชน/กลุ่ม/องค์กร/ชุมชน ให้สามารถระดมขีดความสามารถในการจัดการทรัพยากร การตัดสินใจและการควบคุมดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนมากกว่าที่จะเป็นฝ่ายตั้งรับ สามารถกำหนดการดำรงชีวิตได้ด้วยตนเองมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามความจำเป็นอย่างมีศักดิ์ศรี และสามารถพัฒนาศักยภาพของประชาชน/ชุมชนในด้านภูมิปัญญา ทักษะ ความรู้ ความสามารถ การจัดการ และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ ซึ่งประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการอย่างมีอิสระ การทำงานต้องเน้นในรูปแบบกลุ่มหรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมอย่างชัดเจน เนื่องจากพลังกลุ่มจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้งานพัฒนาต่าง ๆ บรรลุสำเร็จตามความมุ่งหมายได้ ทั้งนี้การจะเกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนตามความหมายที่กล่าวถึงข้างต้น จะต้องเกิดสภาพการณ์หรือเงื่อนไขที่สำคัญ คือ การมีความตระหนักและความเห็นพ้องต้องกันของประชาชนที่มีจำนวนมากพอต่อการริเริ่มโครงการ/กิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่เป็นความต้องการของส่วนรวม โดยความร่วมมือของประชาชนไม่ว่าของบุคคลหรือกลุ่มคนที่เห็นพ้องต้องกัน และเข้ามารับผิดชอบเพื่อการ

ดำเนินการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ต้องการ โดยมีลักษณะเป็นการกระทำผ่านกลุ่มหรือองค์กรเพื่อให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์

2. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ไขปัญหาที่สมาชิกมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมของกลุ่ม โดยอาจจะเกี่ยวข้องในลักษณะของการทำงานร่วมกัน การดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายๆเรื่องเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายตามที่ต้องการซึ่งมองได้ 2 แนวทาง

แนวทางที่ 1 มองว่าองค์กรมีบทบาทส่วนใหญ่เป็นองค์กรราชการ การจัดทำโครงการจึงมีลักษณะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เป้าหมายคือต้องสนองความต้องการขององค์กร การจัดทำโครงการมีระยะสั้นไม่ถาวรและโครงการอาจล้มเลิกไปได้ง่าย

แนวทางที่ 2 มองว่าประชาชนมีบทบาทเป็นการมองที่ความสนใจกับปัญหาความต้องการของประชาชน ดังนั้น การจัดทำโครงการจึงต้องคำนึงถึงปัญหาความต้องการของประชาชนซึ่งจะต้องเข้าใจถึงพื้นฐานวัฒนธรรมและค่านิยมเป็นองค์ประกอบในการสร้างความร่วมมือ แนวทางนี้จะทำให้เกิดความร่วมมือในแต่ละโครงการอย่างถาวรไม่ฉาบฉวยเฉพาะหน้า เพราะเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยมีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ (2547) กล่าวถึงเงื่อนไขด้านประชาชนในการมีส่วนร่วมอย่างน้อย 3 ประการ คือ ประชาชนต้องมีอิสรภาพที่จะมีส่วนร่วม ประชาชนต้องสามารถที่จะมีส่วนร่วม ประชาชนต้องเต็มใจที่จะมีส่วนร่วม นอกจากนี้ความสำเร็จของการมีส่วนร่วมยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ประชาชนต้องมีเวลาที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรม ประชาชนต้องไม่เสียเงินค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมมากเกินไปเขาประเมินผลตอบแทนที่จะได้รับ ประชาชนต้องมีความสนใจที่สัมพันธ์สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมนั้น ประชาชนต้องสามารถสื่อสารรู้เรื่องทั้งสองฝ่าย และประชาชนต้องไม่รู้สึกระทบกระเทือนต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือสถานภาพทางสังคมหากจะมีส่วนร่วม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการป้องกัน

1. ความหมายของการจัดการ

การจัดการตามความหมายของ วิถีพีเดียสารานุกรมเสรี คือการทำให้กลุ่มบุคคลในองค์กรเข้ามาทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันขององค์กร การจัดการประกอบด้วย การวางแผน การจัดการองค์กร การจัดสรรบุคลากร การนำหรือการสั่งการ และการควบคุมองค์กรหรือความพยายามที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน การจัดการทรัพยากรประกอบด้วยการใช้งานและการจัดวางทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรเทคโนโลยีและทรัพยากรธรรมชาติ และยังช่วยการบริหารให้กับองค์กรต่าง ๆ ให้เจริญรุ่งเรือง

ทรงศักดิ์ พิริยะภักดี (2543) กล่าวว่า การจัดการหมายถึง การทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยอาศัยทรัพยากรทางการจัดการที่มีอยู่ จัดสรร จัดลำดับ มอบหมายให้ผู้อื่นทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ จึงมองได้ว่าการจัดการจะต้องมีขั้นตอน มีกระบวนการ มีความต่อเนื่อง มีการติดตามประเมินผลเพื่อให้รู้ว่าได้ผลหรือไม่ได้ผล

2. ประเภทหรือองค์ประกอบของการจัดการ

สุชาสินี สุพิชญางกูร (2558) องค์ประกอบของการจัดการความรู้ในการบริหารโรงพยาบาลชุมชนสังกัดสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

1. กระบวนการจัดการความรู้ประกอบด้วย

- 1.1 การค้นหาความรู้ (Knowledge identification)
- 1.2 การแสวงหาและสร้างความรู้ (Knowledge acquisition and creation)
- 1.3 การประมวลความรู้การจัดการคลังความรู้ (Knowledge transformation and holding management)

1.4 การเข้าถึงความรู้ (Knowledge access)

1.5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge sharing)

1.6 การปรับเปลี่ยนความรู้ภายในตน (Knowledge internalization)

1.7 การนำความรู้ไปใช้และประยุกต์ใช้ (Knowledge use and application)

2. ภาวะผู้นำ

3. วัฒนธรรมการเรียนรู้

3.1 การร่วมมือกัน

3.2 ความเชื่อ

3.3 แรงจูงใจ

4. การนำเทคโนโลยีไปใช้

5. การวัดผลการจัดการความรู้

จินตนา รอมชมรัตน์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการอาชีวศึกษาสามารถจัดได้หลายรูปแบบทั้งการศึกษาในระบบซึ่งเป็นขั้นเรียนตามปกติ การศึกษานอกระบบซึ่งเป็นการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น หรือการเรียนแบบเทียบโอนผลการเรียนหรือเทียบโอนประสบการณ์ และระบบทวิภาคีที่จัดการศึกษาโดยร่วมมือกับสถานประกอบการซึ่งมีหลายรูปแบบ ได้แก่ การจัดการศึกษาและฝึกอบรมในสถานประกอบการตลอด หลักสูตรการจัดการศึกษาและฝึกอบรมร่วมกันระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา อาชีวศึกษา การจัดการศึกษาและฝึกอบรมร่วมกันระหว่างศูนย์ฝึกอาชีพกับสถานศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้จะต้องเน้นการจัดการศึกษาที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ เน้นการดำเนินการในสถานประกอบการให้มากกว่าในสถานศึกษา และจากการศึกษารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยได้

นำไปเป็นแนวทางในการศึกษารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน

3. ความสำคัญของการจัดการที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

การจัดการมีผลต่อความสำเร็จขององค์กรแม้จะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถวัดและประเมินผลได้ การจัดการทำให้การใช้ทรัพยากรมีความคุ้มค่าและเกิดประสิทธิผลในการผลิต นอกจากนี้ยังช่วยให้คุณภาพชีวิตของพนักงานดีขึ้นและยังเป็นการแสวงหาวิธีการทำงานที่ดีที่สุด และความสำคัญประการสุดท้ายคือ การจัดการช่วยทำให้เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้และสามารถแบ่งตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. มีกระบวนการจัดการที่ดีจะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
2. การจัดการเป็นเทคนิคที่ทำให้สมาชิกในองค์กรเกิดจิตสำนึกร่วมกันในการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจ
3. การจัดการเป็นกำหนดขอบเขตการทำงานของสมาชิกในองค์กร
4. การจัดการเป็นการแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงาน

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยนำแนวคิดของ Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1981) มากำหนดแนวคิดในการวิจัย เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. รายได้

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

การจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019

1. การวางแผน
2. การจัดองค์กร
3. การบัญชาการ,สั่งการ
4. การประสานงาน
5. การควบคุม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวัด คือ แบบสอบถามเพื่อทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการธุรการจำนวน 175 คน โดยได้ออกแบบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งปรับจากเครื่องมือการวิจัยในลักษณะเดียวกันเพื่อให้ได้คำถามที่มีความสอดคล้องกับบริบทขององค์กรที่ศึกษามากที่สุด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรเป็นประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น 310 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น 175 คน

โดยการศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกหน่วยในประชากรที่จะศึกษา โดยมีขั้นตอนการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างคำนวณจากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 5%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. รายได้ จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะประเมินค่าด้วยมาตรวัด (Rating Scale) ใน 5 ระดับ มีคำตอบ 5 ตัวเลือก โดยเป็นการสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตามแนวคิดและทฤษฎีการจัดการ POCCC ของ อองรี ฟาโยล (Henri Fayol) ประกอบด้วย 1. การวางแผน 2. การจัดองค์กร 3. การบัญชาการ,สั่งการ 4. การประสานงาน 5. การควบคุม จำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบแบบสอบถามลักษณะประเมินค่าด้วยมาตรวัด (Rating Scale) ใน 5 ระดับ มีคำตอบ 5 ตัวเลือก โดยเป็นการสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 ของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตามแนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1981) ประกอบด้วย 1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ 4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อ

ผลการวิจัย

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 175 คน มีปัจจัยส่วนบุคคลสามารถสรุปผลได้เป็นดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 และเป็นเพศชาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 รองลงมา อายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 ส่วนอายุต่ำกว่า 30 ปี ไม่มี ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 และการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ตามลำดับ

รายได้ ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมา เป็น ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมาเป็น 20,000 – 30,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 และ 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคพบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พิจารณารายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน โดยมีความเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตามลำดับ

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคพบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาและรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกัน

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การจัดการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนและการจัดการมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรกำหนดนโยบายด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุมกำหนดแนวทางในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 ด้วยพลังชุมชน ของชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.2 ควรกำหนดนโยบายด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 ด้วยพลังชุมชน ของชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ข้อเสนอเชิงปฏิบัติการ

2.1 จัดประชุมประชาคมในหมู่บ้าน ชุมชน เพื่อระดมความคิดเห็น แนวทาง ข้อเสนอแนะในการวางแผนงานด้านการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 ด้วยพลังชุมชน ของชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ประชาชนในหมู่บ้าน ชุมชน ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานด้านการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคในหมู่บ้าน ชุมชน ของตน

2.2 แต่งตั้งผู้แทนจากประชาชนในหมู่บ้าน ชุมชน ทุกชุมชน เข้ามาเป็นคณะกรรมการติดตามการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 ด้วยพลังชุมชน ของชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

3.1 ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 ด้วยพลังชุมชน ของชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.2 ควรศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 ด้วยพลังชุมชน ของชุมชนบ้านบน เทศบาลตำบลคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แยกตามชุมชนต่าง ๆ ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลคลองวาฬ

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2563ก) *คู่มือการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2563ข) รายงานโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จินตนา รอมชมรัตน์ (2558) รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก). มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กาญจนบุรี.

ทรงศักดิ์ พิริยะกฤติ (2543) องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

มานิตา สุทธิหา. (2556). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและครูใน
โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบางปะกง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 1 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). วิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.

สุธาสินี สุพิชญานุกร (2558) องค์ประกอบของการจัดการความรู้ในการบริหารโรงพยาบาลชุมชน สังกัด
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Cohen , J. M., & Uphoff, N. T. (1981). *Rural Development Participation : Concept and Measures for
Project Design Implementation and Evaluation*. Ithaca, NY: Rural Development Committee Center
for International Studies, Cornell University.

Dong, E., Du, H., & Gardner, L. (2020). An interactive web-based dashboard to track COVID19 in real
time. *The Lancet Infectious Diseases*, 20(5), 533–534.

Henri Fayol. (2012). *The opinion of primary management level and operator level in management theory
of Henri Fayol a case study of Hitachi Global Storage Technologies [Thailand] Limited*. Retrieved
January 10, 2021, from <http://adisony.blogspot.com/2012/10/henri-fayol.html>

Yamane, T. (1967). *Statistics, An Introductory Analysis*. 2nd Ed.. New York: Harper and Row.